



ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1142

02.02.2025 (136)

Egy gonosz zseni nevelése

Gerhard Lauck által

8. rész

Tisztképzés

Az ígéretes fiatal tisztok kiképzése később az egyik legfontosabb és leghálásabb feladatomban lett. Ezek a "fiatalok" már sok tapasztalattal rendelkeztek. Már bizonyítottak. Most a kiképzésüket egy szinttel feljebb vittük.

Egyszer majd *jobbnak* kell lenniük, *mint mi most vagyunk!* - Mert az ellenség is jobb lesz idővel.

Ez a kiképzés gyakran egy tényleges földalatti bevetés során zajlott. "Éles tűz alatt".

Íme néhány tanítási technikám:

Állj! Figyeljete! Tanulj!

A hektikus tevékenység és a sietős beszélgetések közepette hirtelen megállok. A gyakornok felé fordulok, a szemébe nézek, és azt mondom: **Állj! Ezt jegyezd meg! Ezt jegyezd meg! Később elmagyarázom! Hivatkozás XYZ.** "Aztán tesztek vagy mondok valami látszólag triviálisat, talán még egyenesen ostobaságot is!

Ezt többször is megteszem a következő napokban vagy akár hetekben.

Ezen a ponton már elkezdtem legalább néhány pontot összekötni a számára. Kezdte meglátni a mintát. Van módszer az örültségemben. És ez az örület egy nagyobb terv része.

Emlékszel, amikor [bármit] csináltam, és az XYZ referencia nevet adtam neki. Ez az, amiért ezt tettem. Előre láttam ezt a lehetőséget, még ha akkor nagyon távolinak is tűnt, és elővigyázatosságból szándékosan tettem ezt a konkrét lépést. Ez NEM csak véletlen vagy baleset volt.

Ez a fajta bemutató nagyon hatékony képzési technikának bizonyult!

Végtelenül jobb volt, mint a "trükkös kérdés", ahol a diáknak ki kell találnia, hogy a "tanár melyik választ akarja".

Nyilvánvaló, hogy nem tudhattam a jövőt! Ez nem egy "manipulált" mérkőzés volt. Az a tény, hogy a szóban forgó konkrét akcióból már akkor ekkora ügyet csináltam - nevezetesen még azelőtt, hogy előre láthattam volna, hogy ez vagy az fog történni - bizonyította, hogy nem egyszerűen csak utólag találtam ki mindent, csak azért, hogy "okosnak tűnjek".

Ez tényleg hazavitte a lényegre. Drámaian bizonyította a lényeg fontosságát. És nagyon könnyen megjegyezhetővé tette.

Egy fokkal feljebb

Folyamatosan rámutattam a változókra, és értékeltem - majd később újraértékeltem - azok nagyságát.

Valami ilyesmit mondanék:

Gondoljuk át ennek az új információnak a lehetséges következményeit... Az A potenciális kockázati tényező most már nagyobb. Korábban borsónyi volt. Most már márvány méretű. Addig nem lesz veszélyes, amíg el nem éri a kosárlabda méretét. Még nem veszélyes, de növekszik. Figyelniünk kell rá.

Később talán ugyanezt mondanám, de a borsót márványra cserélném... és a márványt golflabdára. Aztán hozzáteszem: "Ez csak egy fokozattal feljebb ment".

Vagy, ha már akkora volt, mint egy baseball-labda, akkor három fokozattal feljebb lépett.

Whoppers

Gyakran használok olyan példákat, amelyek hatalmas túlzásokat tartalmaznak. Az okok között szerepelnek:

Először is, ez nagyon világossá teszi a lényegre.

Másodszor, ez dramatizálja a lényeg *fontosságát*.

Harmadszor, ez nyilvánvalóvá teszi, hogy a példát *NEM szó szerint kell venni*.

Megjegyzés: Ennek akár *jogi* következményei is lehetnek. Például, ha egy bírósági tárgyaláson a kontextusból kiragadva idéznek.

Ez sokkal fontosabb, mint azt az átlagember gondolná. Ezt saját tapasztalomból tudom.

Kerületi ügyész: *Bíró úr, a vádlott egy olyan vérszomjas szörnyeteg, hogy még azzal is fenyegetőzött, hogy az ellenségeit olajban felforralja!*

Védőügyvéd: *Tiltakozom! Ez kiragadva van a szövegkörnyezetből. A legközelebbi mondat így hangzott: És egy lakatlan szigeten ragadtak az anyósukkal hat hónapig!"*

Negyedszer, ez a humor segít *feloldani a dolgokat* és csökkenti a stressz-szintet.

Ötödször, ez egyszerűen a *stílusom* része. Az én "örültségem", ahogy mondják.

A példát a túlzás nagyságrendjének megjelölése követi. Három szint létezik:

Első szint

Mondom: *Természetesen ez túlzás!*

(Igen, ez nyilvánvalóan lehetetlen!)

Második szint

Mondom: *Túlzok egy kicsit, de NEM annyira, amennyire valószínűleg gondoljátok!*

(Ennek **távoli** lehetősége fennáll.)

Harmadik szint

Mondom: *Kicsit túlzok, de közel sem annyira, mint azt valószínűleg gondoljátok!*

(Ez egy **határozott** lehetőség.)

Ez a három szint néha megfelel a "játékelméletben" használt 5%, 50% és 95%-os szinteknek. Ez nagyon hasznos a stratégiai tervezésben, ahol sok ismeretlen változó játszik szerepet.

Még egy látszólag apró részlet is elbillentheti a mérleg nyelvét. Ez hirtelen és radikális irányváltást eredményezhet.

Az ellenfél

A rendőrség beszivárgása

Az elnyomó rezsimnek hátrányban vannak. Nem tudják, mit gondolnak az emberek *valójában*, mert az emberek félnek nyíltan kimondani. Ez a kormánytisztviselőkre is igaz. Még a rendőrökre is.

A rendőrségnek nehéz dolga van! Az életüket kockáztatják, hogy megvédjék a becsületes polgárokat a bűnözőktől.

Képzeli el, hogy érzi magát egy rendőr, amikor egy büntetőügyből kirángatják, csak azért, hogy razziát tartson vagy letartóztasson nem erőszakos másként gondolkodókat?

Képzeli el, mit érezhet, amikor látja, hogy egy megrögzött bűnözőt technikailag szabadon engednek... és aztán látja, hogy egy erőszakmentes másként gondolkodót csak azért ítélik el, mert a bíró *megnyújtotta* - vagy akár *figyelmen kívül hagyta* (!) - a törvényt?

Vagy egy "gondolatbűncselekményt" súlyosabban büntetnek, mint egy erőszakos bűncselekményt?

Vagy egy bűnöző feltételes szabadlábra helyezéssel hamarabb szabadul a börtönből, míg egy disszidensnek szinte mindig le kell töltenie a teljes büntetését?

Az ideológiát félretéve, ez az egyik oka annak, hogy sok rendőr legalábbis szemet huny.

Mindig nehéz titkot tartani. Különösen, ha sokan tudják. De *ebben a környezetben még nehezebb*.

Ennek eredményeként az ellenünk irányuló nagyszabású műveletek elkerülhetetlenül kudarcot vallanak. Csak egy ember kell ahhoz, hogy figyelmeztessen minket. Ezt könnyű megtenni kockázat nélkül.

A legnagyobb tömeges razziákra, amelyekre emlékszem, akkor került sor, amikor Európában voltam. A média a rendőrség hatalmas győzelmeként üdvözölte a razziákat. Később hozzáférést kaptam a tényleges kormányzati aktákhoz. A ténylegesen lefoglalt anyag mennyisége elenyésző volt az éves termelésünkhöz képest.

Ráadásul még az a néhány ember is, akit ténylegesen elítéltek, csak pénzbírságot kapott. Semmilyen börtönbüntetést nem kaptak!

Akkoriban megjegyeztem:

Szívesen elküldeném minden egyes gyártási sorozat egy részét közvetlenül a politikai rendőrkapitányságnak. Ez megtakarítaná az adófizetők pénzét. Még azt is megengedném, hogy a rendőrség a szállítmányok NAGYABB részét elfogja," mint ahogyan most teszik. Cserébe csak annyit kérek, hogy minden egyes szállítás után

nagy hűhót csapjanak a nagy győzelmükről. Az ebből adódó hírverés sokkal többet ér, mint a feláldozott anyagok ára.

Valami ehhez hasonló már bevett gyakorlat a nagyüzemi drogkereskedőknél, ahogy hallottam.

* * * * *

Miközben meglátogattam egy barátomat egy közepes méretű városban, kopogtattak az ajtón. Bejött egy barátja, és helyet foglalt velem szemben.

Először a barátom mutatta be nekem a másik férfit. Ő volt a helyi rendőrfőnök. Aztán ő mutatott be engem.

Ez a rendőrfőnök azonnal tudta, hogy ki vagyok. Olyan gyorsan felugrott a székéből, hogy megijedtem tőle. Aztán szívből megrázta a kezemet, és felkiáltott: *Megtiszteltetés, hogy megismerhetem!*

Rendőrségi mentalitás

Egy barátom, Wally, disszidált a keleti blokkból, ahol rendőr volt. Az apja tábornok volt a rendőrségnél. Az apja történetét így mesélte el nekem.

A világháborúk között apja rendőr volt egy demokratikus rendszerben.

Amikor a németek megszállták az országát, két kérdést tettek fel neki:

Először is, rendőr akarsz maradni?

A válasza igen volt.

Másodszor, engedelmeskedni fogsz a parancsoknak?

A válasza ismét igen volt.

A német megszállás alatt is rendőr maradt.

Amikor az oroszok jöttek, ugyanazt a két kérdést tették fel neki. És ő ugyanazt a két választ adta.

Rendőr maradt. Végül tábornoki rangra emelkedett a rendőrségen!

Nem emlékszem, hogy a "bűnügyi rendőrségen" vagy a "politikai rendőrségen" volt-e vagy sem. Lehet, hogy ez furcsán hangzik, de nem hiszem, hogy nagy különbség lenne.

Egy másik barátom arról panaszkodott, hogy három egymást követő rendszerben is ugyanazokkal a politikai rendőrökkel találkozott. Annak ellenére, hogy mindhárom rezsim teljesen más és egymással ellenséges ideológiai irányzatot képviselt! (A Weimari Köztársaság, a Harmadik Birodalom és az úgynevezett Német Szövetségi Köztársaság.)

Ez is furcsán hangozhat, különösen az amerikaiak számára. De érdemes észben tartani.

Ugyanazok a rendőrök, akik egykor az amerikai alkotmányt védték, egy nap talán egy olyan kormány parancsának engedelmeskednek, amely a kritikusok és másként gondolkodók börtönbe vetésével "védi a demokráciát"!

Ez már megtörtént Kelet- és Nyugat-Európában egyaránt. Amerikában is megtörténhet.

* * * * *

A könnyedebbik oldalról egyszer tanúja voltam a következő jelenetnek. Ugyanez a kelet-európai és egy másik férfi, egy közép-európai, mindkettőjüknek feltűnő akcentusa volt, egy étteremben ültek egy asztalnál. Fegyverekről beszélgettek. Egy ugyanannál az asztalnál ülő amerikai zavarba jött ettől. Azon tűnődött, vajon mit gondolhatnak a környező asztaloknál ülők.

De bosszút állt. Az európaiak a borok évjárata felől érdeklődtek, mielőtt kiválasztották volna őket. Amikor a pincérnő hozzá fordult, azt mondta, hogy tejet kér. De volt egy kérdése: *Kisasszony, meg tudná mondani a tej évjáratát?*

* * * * *

Ennek az amerikainak is volt egy félig szórakoztató, félig dühítő élménye egy hálaadásnap lakoma során.

Egy volt kelet-európai segédrendőr leírta néhány olyan dolgot, amelynek első kézből volt szemtanúja. Ezek közé tartozott a vasútvonalon heverő emberi csontok. A kannibalizmus eredménye.

Az amerikai elvesztette az étvágyát.

* * * * *

Sok idősebb kelet-európai egyszerűen nem beszélne meg semmi kényes témát egy olyan szobában, ahol van telefon. Még akkor sem, ha az a kagylóban volt. Az amerikai születésű tinédzserek nevettek ezen. Évekkel később ugyanezek a gyerekek, most már középkorúak, megtanulták, hogy valóban lehet hallgatózni, még akkor is, ha a telefon a kagylón van!

"Korlátozott politikai hadviselés"

Először is: A kormányhoz fordultunk.

Mi csak szabadságot követelünk. A szólásszabadságot. A gyülekezés szabadságát. A szabadságot, hogy saját pártokat alapíthassunk és részt vehessünk a demokratikus folyamatban. Ha az emberek ránk akarnak szavazni, akkor ezt meg kell tudniuk tenni. Ha nem akarnak ránk szavazni, akkor nem is kell.

Azt mondják, hogy betiltanak minket, mert veszélyt jelentünk a demokráciára."Ti vagytok a veszély a demokráciára!!!

Ha megpróbálunk legálisan dolgozni az önök kétértelmű törvényeinek"keretein belül, önök egyszerűen betiltják a szervezeteinket. Ha az alvilágban dolgozunk, már eleve "illegálisak"vagyunk. Szigorúbb büntetésekkel kell szembenéznünk, de nehezebb minket megtalálni.

Még ha a föld alá is kényszerülünk, akkor is az erőszakmentes ellenállásra szorítkozunk. Nem kívánunk senkit sem bántani. Meg akarjuk győzni az embereket, nem pedig megölni őket. Nem akarjuk a "terrorizmus"ügyét sem felhozni. De önök mégis "terroristának"bélyegeznek minket, még akkor is, ha a saját rendőrségük megerősíti, hogy ez nem igaz!

Eltökélt szándékunk, hogy erőszakmentesek maradunk. De nyilvánvaló, hogy az elnyomás növekedésével egyre több egyén fog pusztán elkeseredettségből magától cselekedni. - Önök az ok, nem mi! Mi valójában elrettentjük a terrorizmust, egyrészt azért, mert erőszakmentes alternatívát kínálunk, másrészt azért, mert befolyásunkat arra használjuk, hogy önmérsékletre buzdítsunk!

Ha elnyerjük a szabadságot, szívesen betartjuk a "demokrácia szabályait."

Ha erőszakmentes forradalom révén kerülünk hatalomra, nagyvonalú mentességet fogunk nyújtani korábbi ellenfeleinknek.

Ha egy nap az elnyomásotok fegyveres felkelést vált ki, akkor minden tétnek vége! Akkor senki sem irányíthat!

Hajlandóak vagyunk meghalni az ügyünkért. Ti is?

Hány alkalmazottja hajlandó meghalni a rendszeréért?

Hányan vannak az Önök úgynevezett "vezetői"közül?

Tudtuk, hogy a kormány harc nélkül nem adja meg nekünk a szabadságot. Egyszerűen mindent megtettünk, ami tőlünk telt, hogy ez egy erőszakmentes konfliktus maradjon.

Másodszor: a kormánytisztviselőket egyénenként tájékoztattuk.

Háromféle kormánytisztviselő létezik:

Először is, azok, akik, mondjuk úgy, kevésbé lelkesek és alaposak. Nyilvánvaló,

hogy ezeknek az értelmes tisztviselőknél nincs mitőlünk tartaniuk.

Másodszor, azok, akik lelkiismeretesek, de nem túlzottan. Ezeknek a szabálykövető tisztviselőknél sincs mitőlünk tartaniuk.

Harmadszor, azok, akik egyenesen túlzásokba esnek. Ezeket a fanatikusokat nem felejtjük el. Bírószám elé fognak állni. Hacsak nem adunk általános amnesztiát, feltehetően a kormány valamilyen engedményéért cserébe.

Általában egy tisztviselőnek bizonyos *fokú mozgástere van*. Törekednünk kell arra, hogy ezt pontosan felmérjük, és ennek megfelelően cselekedjünk. Ha *túl sokat* kérünk, akkor nem tud megfelelni, és zsákutcába kényszerül. Mindig arra kell törekednünk, hogy *lazítsuk*, ne pedig szorosabbra fűzzük a köteléket az egyes tisztviselők és a kormány között.

Alkalmanként őszinte, szívhez szóló beszélgetést folytattam egy kormánytisztviselővel négy szemközt.

Sokszor sikerült ésszerű és kölcsönösen elfogadható megoldást találnunk egy-egy problémára.

Máskor meg elfehéredett az arca...

Ezek az alkalmak ritkák voltak. A visszaütés és a potenciálisan súlyos eszkaláció kockázata általában túl nagy volt. A *pozitív megerősítés* általában a legjobb. Még a *negatív megerősítés* is biztonságosabban érhető el *humorral*.

Rendőrségi informátorok

Amikor hozzáférést kaptam a rendőrségi informátorokról szóló kiterjedt kormányzati aktákhoz, megdöbbenett, milyen szájalmasak voltak mind számuk, mind minőségük tekintetében.

Az egyik fickó azt állította, hogy közeli személyes barátom. A fizikai megjelenéséről adott leírása nagyon téves volt! Ennek ellenére több mint egy éven át sikerült felvennie a besúgói fizetését. Még azt is elérte, hogy a kormány több külföldi utat is kifizessen neki!

Előfordul, hogy egy informátor személyazonossága egy egyszerű bürokratikus hiba miatt derül ki. Ez érthető. A papírmunka néha olyan hatalmas, hogy az embernek szinte be kell zárkóznia egy cellába legalább néhány hétre, hogy el tudja olvasni az egészet!

Szerencsére én élveztem ezt a lehetőséget! Rengeteg időm volt arra, hogy alaposan áttanulmányozzam egy nagyszabású, a szívemhez nagyon közel álló ügy átfogó aktáit. Csak az információ önmagában megérte volna, mondjuk, egy évet az életemből. Nem is beszélve a pusztán örömről és a nevetésről!



Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

Translated from the SS Original

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

English / German / British / English

English - German / British - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!